

PIETÀ MODERNE

MẸ ĐI MẸ VỀ

tôi chào tôi lúc tuổi xanh
con đường kiết nắng mưa thành phố xa
tôi chào tôi sẽ đến già
ra vô một gác trọ và nhớ quê

chạnh thương mẹ thuở đi về
phố xa nhộn nhịp mà bề bề trông
chạnh thương mẹ những ngày không
mỹ châu vàng rụng mà mênh mông đời

chạnh thương mẹ những ngày rồi
sống nương chết gởi bụi ngùi tám mươi
khi mẹ bay ở trên trời
là khi ngồi nhớ những đời hai nơi .

NGUYỄN NAM AN

CHIỀU CÂY LÁ

qua vũng nước anh có bầu trời
bóng rau xanh lớn dần theo buổi
sớm tối mỗi ngày mẹ già mỗi tươi
như một đời thương nướn đàn con

có đũa hôm qua hoang đàn trôi nổi
có đũa trở về sống tạm từ tan
không phải nước mà nhà từ ly tán
mẹ vẫn âm thầm tay gom này con

nơi đây nhà thuê mẹ trồng cây quế
một vòng ớt xanh, mấy luống rau dền
nước tưới mùa hè đọng trong vũng ngó
gom cả bầu trời thương quá mẹ ơi

chiều cây lá mẹ con và ước muốn
biết gì không một chút rất nhỏ nhoi .